

Kazensko preganjanje novinarke Dela Anuške Delić razumemo v **Časopisu za kritiko znanosti** kot enega najhujših posegov v novinarsko avtonomijo in ustavno pravico javnosti do obveščeniosti v zadnjem desetletju ali več. Kot takšnemu bi mu morali posvetiti posebno pozornost. Presenečeni smo, da se niti po več kot enem tednu od javne informacije o kazenskem pregonu novinarke niso jasneje opredelile državne institucije in politični vrh, ki je z razkritji novinarke neposredno povezan.

Novinarka Anuška Delić je ob razkrivanju izjemno žgoče teme, tj. delovanja nacionalističnih in ekstremističnih skupin v državi, postopala povsem korektno – novinarju ni treba razkriti svojega vira, nasprotno, dolžan ga je celo zaščititi, če so razkriti podatki v javnem interesu, kar se je nesporno tudi zgodilo. In tudi če bi bili podatki resnično del tajnih dokumentov SOVE, je preganjanje novinarjev zaradi tovrstnih dejstev popolnoma nedopustna praksa.

Zapisi novinarke v Delu dajejo slutiti, da bi lahko obstajal velik politični interes za pregon novinarke, saj je ta poročala o povezavah neonacističnih skupin s posameznimi političnimi strankami, zapise je obenem objavila tik pred državnozborskimi volitvami leta 2011, čemur je sledila razrešitev takratnega direktorja SOVE Sebastjana Selana in ta naj bi menda bilo celo

Prispeval Časopis za kritiko znanosti (izjava)
Nedelja, 21 September 2014 12:21

obtožen, ker ni ovadil novinarka.

Zaradi vpletenosti političnih akterjev v razkrivanje podatkov meče na pregon proti novinarki še večjo senco dvoma, zato pozivamo, da sodišče pregon novinarka nemudoma ustavi oziroma izda oprostilno sodbo, kritično javnost pa, da bo zavzela ustrezno držo in zavarovala novinarsko svobodo.

Novinarka namreč ni ravnala protipravno, temveč povsem korektno. Splošna sodna praksa Evropskega sodišča za človekove pravice je, da je treba v vsakem takem primeru tehtati med interesom države, da s kazenskim pregonom varuje tajnost določenih podatkov, in svobodo izražanja. V demokratičnih družbah morata svoboda novinarskega izražanja, katere del je tudi nerazkrivanje identitete virov, in interes javnosti, da je obveščena o zanjo relevantnih dejstvih, praviloma prevladati nad interesom državne oblasti, da varuje tajnosti takih podatkov.

Uredništvo Časopisa za kritiko znanosti